

Spørsmål 178 (2020) fra Ulf Erik Knudsen (FRP): Oppfølging av spørsmål om rutiner ved tilbakekalling av parkeringskort ved dødsfall

Til: Ordfører
Fra: Ulf Erik Knudsen (FRP)

Dato: 12.10.2020
Saksnr: 19/00066-195
Deres ref:

Jeg viser til mitt tidligere spørsmål om p-kort rutiner ved dødsfall - også omtalt i media:

<https://www.dt.no/ber-ordforeren-rydde-opp-lukter-vondt/s/5-57-1395677>

Dette er jo også blitt en varslingsaken i parkeringsetaten. Nå er varslingsrapporten fra PwC kommet (vedlagt). Kommunen har ifølge DT forsøkt å holde rapporten hemmelig, men avisen oppgir at den har fått rapporten etter klage.

Konklusjonen i rapporten er at politikerne "i det minste fikk upresis informasjon":

PwC finner det nærliggende å konkludere med at den informasjonen som ble gitt til politikerne i det minste var upresis da det ble opplyst om at "Virksomhet Parkering har som rutine å vente minst 14 dager etter dødsfall før vi sender brev til etterlatte, står det i rapporten.

PwC skriver videre at "det er uklart for PwC hvor ofte, til hvem og på hvilke den påståtte rutinen om 14 dager har vært kommunisert internt i avdelingen".

En gjennomgang av hva som er gjort i praksis viser at kommunen heller ikke fulgt en slik rutine om å vente. Ifølge rapporten har kommunen sendt ut tilbakekalling av p-kort 25 ganger før det er gått 14 dager de siste fem årene.

Hva synes ordfører om konklusjonen og opplysningene som fremkommer?

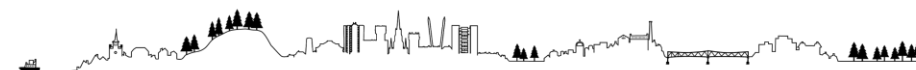
Etter rapporten kom har kommunen svart på mitt spørsmål fra i sommer. Svaret ligger her:

<https://www.drammen.kommune.no/globalassets/politikk-og-samfunn/dokumenter/sporsmal-og-svar/spm71oppdatert.pdf>

I svaret på spørsmålet fremkommer det ikke noe om at "informasjonen politikerne fikk er upresis".

Hva synes ordfører om at PwCs konklusjon ikke er med i svaret? Hva synes ordfører om ta administrasjonen forsøkte å hemmeligholde rapporten? Hva vil ordfører gjøre for å sørge for at de svar vi får til politisk nivå er korrekte?

Styring og eierskap

Svar

Svaret på spørsmål 71 er utformet med utgangspunkt i rapporten fra PWC, og gir etter rådmannens vurdering et balansert bilde av de etterspurte forholdene. Uttrykket «upresis informasjon» er brukt i rapporten til PWC som et samlebegrep. I rådmannens oppfølgende svar på spørsmål 71 ble det besluttet at i stedet for å benytte dette begrepet, ble det gitt en mer detaljert beskrivelse av hva den upresise informasjonen bestod av. Konklusjonen i PWC sin rapport for de etterspurte forholdene er etter rådmannens syn av dette med i svaret.

Ledelsen i virksomhet parkering var ikke kjent med at utsendelser tidligere enn 14 dager etter dødsfall ble foretatt ved flere anledninger, men ble oppmerksom på det når den første reaksjonen fra berørt part kom inn til ledelsen. Det ble da raskt tatt grep for å legge dette inn i de skriftlige rutinene.

Det presiseres at det ikke er forsøkt å hemmeligholde hovedkonklusjonene i rapporten. Spørsmålet om informasjon til politisk nivå ble besvart i oppfølgende svar på spørsmål 71. Begjæringen om innsyn i varslingsrapporten fra PWC er på vanlig måte vurdert etter offentleglova. Varslingsprosesser er interne prosesser i kommunen og de involverte har som hovedregel krav på å bli behandlet med konfidensialitet. Etter offentleglova kan det gjøres unntak for innsyn i dokumenter dersom det er nødvendig for å ivareta hensynet til en forsvarlig gjennomføring av personalforvaltningen i det aktuelle organ, jfr. offl. § 23. I denne saken er det gjort unntak for innsyn i opplysninger som kan skade videre håndtering av arbeidsmiljø og personalhåndteringen. Kommunen mener det er reell risiko for at innsyn i enkelte opplysninger i dokumentet kan vanskeliggjøre en allerede utfordrende arbeidssituasjon. Av den grunn er det derfor gjort unntak for innsyn i opplysninger om hvem som har sagt hva, hvem som har uttalt seg og hvem som mener hva i varslingsrapporten. Videre mener kommunen at innsyn i resterende deler av rapporten kan gi et misvisende inntrykk av innholdet i rapporten. Ved første behandling av innsynsbegjæringen vurderte derfor kommunen at innsyn i resten av dokumentet kunne føre til gale slutninger som kan ramme enkeltpersoner på en urimelig måte og unntok hele dokumentet fra offentlighet jfr. offl. § 12. Kommunen har også et ansvar å ivareta som arbeidsgiver som må vurderes opp imot offentlig innsyn og merinnsyn. Siden Drammens tidende interesserte seg spesielt for rapporten som dokumentasjon på om korrekt informasjon ble gitt til politisk nivå, ble de interne forholdene veiet opp mot meroffentlighetsprinsippet. En tilleggsfaktor i vurderingen var også at å unnta rapporten fra innsyn kunne føre til spekulasjoner i media, noe som i seg selv også kunne bli utfordrende i personalforvaltningen. Ved behandling av klagen fra Drammens tidende på avslaget på innsyn gjorde kommunen en ny vurdering av merinnsyn, herunder hensynene til personalforvaltningen i det enkelte organ, åpenhet og gjennomsiktighet i forvaltningen, og falt ned på at det kunne gis innsyn i deler av dokumentet. Opplysninger som kan skade videre håndtering av arbeidsmiljø og personalforvaltningen i den aktuelle avdeling er fortsatt unntatt offentlighet, jfr. offl. § 23. Det bemerkes at kommunen kunne latt fylkesmannen avgjøre spørsmålet om innsyn, men kommunen valgte selv å offentliggjøre rapporten. Det er kun hensyn til personalforvaltningen opp mot meroffentlighet som har vært avgjørende for vurderingen av om rapporten skulle unntas fra innsyn eller ikke.